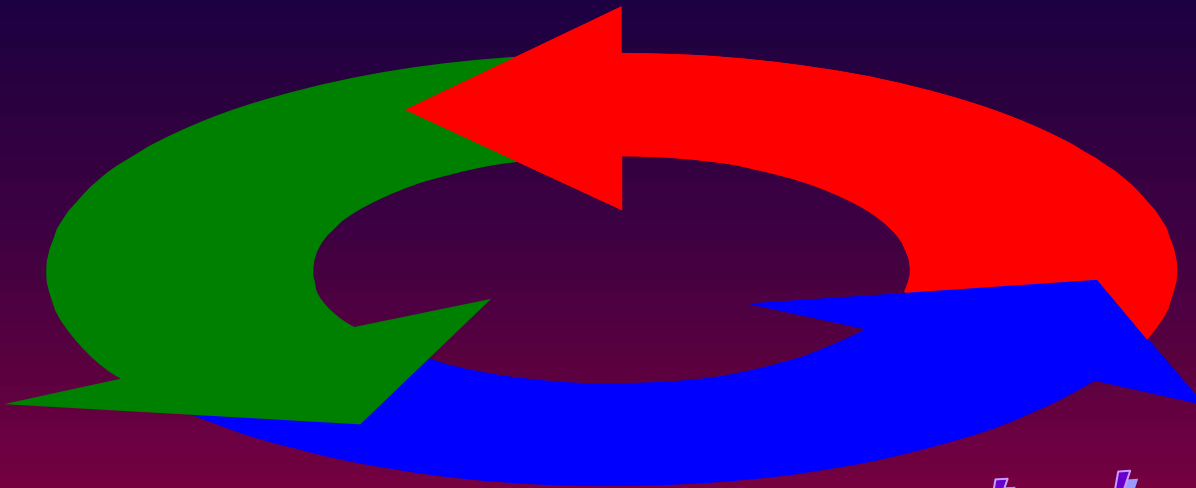

Θέση της Φυσικής Αγωγής στο ισχύον εκπαιδευτικό σύστημα

Ισχύον σύστημα Φυσικής Αγωγής

Ερβαρτηριανό εκπαιδευτικό σύστημα

Ερβαρτηριανό εκπαιδευτικό σύστημα

Τελεολογία

Μέθοδος

Τελεολογία

Στηρίζεται στην ηθική

Εξετάζει:

Το σκοπό της αγωγής

Σκοπός της αγωγής

- Πηγάζει από την ηθική
- Αποτελεί εγκεφαλικό κατασκεύασμα
- Δεν υπηρετεί τις πραγματικές ανάγκες του ανθρώπου

Η θ ι κ ή

- Προσδιορίζεται αυθαίρετα
- Ταυτίζεται με το κατηγορικό πρόσταγμα του Ι. Καντ και το νόημα των 10 εντολών
- Επιβάλλεται a priori
- Είναι εντολή (παράγγελμα)

Μέθοδος

Στηρίζεται:

στην ψυχολογία

Εξετάζει:

τους τρόπους
και τα μέσα
εκπλήρωσης
των σκοπών

Παιδαγωγούσα διδασκαλία

Ταυτίζεται ο σκοπός της διδασκαλίας
με το σκοπό της αγωγής

Κατά τον Herbart δεν υπάρχει διδασκαλία
που να μην διαπαιδαγωγεί

Συσσώρευση γνώσης Απομνημόνευση πολλών γνώσεων

Ανάπτυξη
της νόησης

≠

Ολόπλευρη
Ανάπτυξη
προσωπικότητας

**Νοησιαρχική παιδαγωγική
(Νοησιαρχία)**

Νοησιαρχία σημαίνει:

**Μονόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητας
επειδή:**

- Η διάνοηση δεν είναι επικυρίαρχο στοιχείο της ψυχικής ζωής
- Η διάνοηση δεν είναι γενεσιουργός παράγοντας των υπόλοιπων πλευρών της προσωπικότητας
- Η διάνοηση δεν είναι η μοναδική έκφραση της πνευματικής ζωής
- Η διάνοηση δεν είναι συνώνυμο της προσωπικότητας

Πως μεταφέρεται η νοησιарχία στη Φυσική Αγωγή;

- Οι σκοποί που διατυπώνονται είναι άσχετοι με τις πραγματικές ανάγκες των παιδιών
- Με την αρχή της ενιαίας διδασκαλίας αθλητικών δεξιοτήτων
- Με τη συσσώρευση γνώσεων και δεξιοτήτων και όχι χρήση ασκήσεων για βελτίωση της φυσικής κατάστασης

Ιδανικό της αγωγής

Φυσική Αγωγή και “Ελληνοχριστιανικό ιδεώδες”

“Η παιδεία αποτελεί αποστολή του κράτους και έχει σκοπό την ηθική, πνευματική και φυσική αγωγή των Ελλήνων σύμφωνα με το Ελληνοχριστιανικό ιδεώδες...” (Συν., άρ.16)

Ιδανικό της αγωγής είναι το Ελληνοχριστιανικό ιδεώδες

Τί σημαίνει ιδανικό της αγωγής;

Είναι η εικόνα, η νοερή παράσταση του ιδανικού τύπου ανθρώπου που επιδιώκει να δημιουργήσει μια κοινωνία ή τάξη, μέσα από την παιδαγωγική πρακτική

- Το ιδανικό αντιπροσωπεύει το πιο υψηλό και δυσκολο-εκπλήρωτο βαθμό τελειοποίησης της προσωπικότητας.
- Υπάρχει ως υπέρτατο όραμα προς το οποίο ο παιδαγωγός κατευθύνει όλη τη λειτουργία

Γιατί πρέπει να γνωρίζουμε το ιδανικό της αγωγής;

- Συμβάλλει στη διατήρηση της συνέχειας και του ενιαίου χαρακτήρα της αγωγής
- Για ορθολογική επιλογή του περιεχομένου, των μέσων και των μεθόδων διδασκαλίας και αγωγής
- Αποτελεί οδηγό σημείο του όλου εκπαιδευτικού έργου
- Αποτελεί πηγή έμπνευσης και δημιουργίας
- Αποτελεί υψηλή αξία στην οποία ο παιδαγωγός αφιερώνει τις δημιουργικές του δυνάμεις

Γιατί το ιδανικό της αγωγής δεν πρέπει να καθορίζεται με ιδεολογικά και πολιτικά κριτήρια;

- Όταν το ιδανικό ορίζεται με ιδεολογικά κριτήρια επέρχεται διάσπαση του σώματος των εκπαιδευτικών
- Οι προσκείμενοι στην ιδεολογία, που εκφράζει το ιδανικό της αγωγής, είναι συνεπείς με αυτό ενώ οι άλλοι το υπονομεύουν

Επομένως τη βάση του ιδανικού της αγωγής πρέπει να την αποτελούν τα τελευταία πορίσματα της επιστήμης

Παράγοντες που καθορίζουν το ιδανικό της αγωγής

Ιδανικό της
αγωγής

=

Ολόπλευρα
αναπτυγμένη
προσωπικότητα

Ίση προσπάθεια για
ανάπτυξη της κάθε πλευράς
της προσωπικότητας

Η προηγούμενη αρχή για τη
Φυσική Αγωγή σημαίνει:

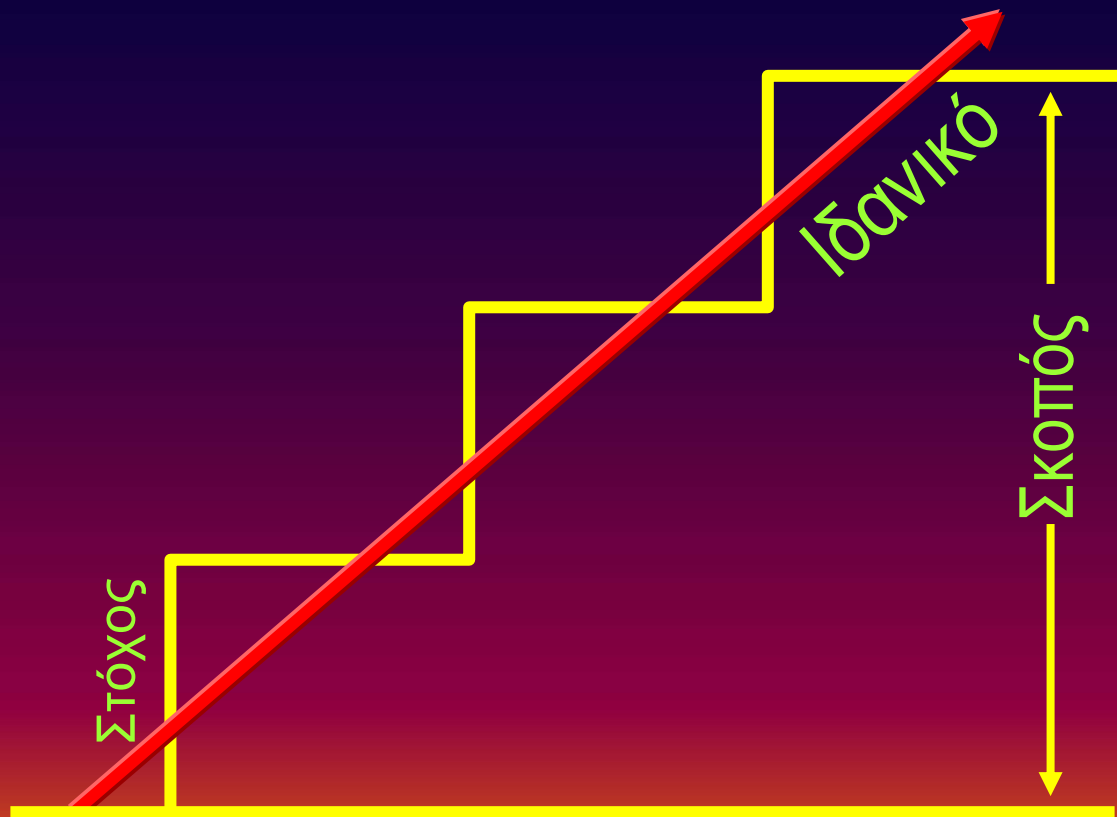
Τα γνωρίσματα και οι λειτουργίες που
συνθέτουν τη φυσική και κινητική πλευρά
της προσωπικότητας πρέπει να αναπτύσσονται
ισότιμα με τις λειτουργίες και τα γνωρίσματα που
συνθέτουν τις άλλες πλευρές της προσωπικότητας

Γνωρίσματα του ιδανικού τύπου ανθρώπου

- Επιστημονική αντίληψη για τον κόσμο
- Εξειδίκευση υψηλού επιπέδου
- Υψηλό επίπεδο ψυχοσωματικής υγείας
- Υψηλό επίπεδο καλλιέργειας

Στο πρόσωπο του κάθε παιδιού, ο δάσκαλος πρέπει να βλέπει το μελλοντικό πολίτη, που από κάποια θέση θα είναι ικανός να συμβάλει στην προκοπή του τόπου

Σχηματική παράσταση της σχέσης του ιδανικού, του σκοπού και του στόχου

Κοινά γνωρίσματα των εννοιών: «Ιδανικό», «Σκοπός», «Στόχος»

- Υπάρχουν στη συνείδηση ως πρόβλεψη του αποτελέσματος
- Αποτελούν αιτία της δραστηριότητας και εσωτερικό νόμο στον οποίο ο άνθρωπος υποτάσσει τη θέλησή του
- Υπάρχουν μόνο ως θεωρητικές αξίες
- Εκφράζουν την ενεργητική πλευρά της ανθρώπινης ύπαρξης

Ποιοτικές διαφορές των εννοιών: «Ιδανικό», «Σκοπός», «Στόχος»

- Ο σκοπός αποτελεί επιχειρησιακό στοιχείο και προϋποθέτει την ύπαρξη του ιδανικού και την παρουσία στόχων-ορίων
- Το ιδανικό αποτελεί πάντα ανοιχτή προοπτική, ο σκοπός και ο στόχος ορίζονται αριθμητικά
- Ο σκοπός αφορά τη συνολική πραγματικότητα, ενώ ο στόχος τις επιμέρους παραμέτρους

Η αγωγή είναι ενιαία

Κάθε μέρος της αγωγής απευθύνεται σε μια πλευρά της προσωπικότητας

Η διάκριση των πλευρών της προσωπικότητας ισχύει μόνο θεωρητικά. Επομένως και ο διαχωρισμός της αγωγής σε μέρη, όπως: αισθητική, ηθική, πνευματική, φυσική, διανοητική κ.ά, ισχύει μόνο θεωρητικά

Η αγωγή είναι ενιαία γιατί ενιαία είναι η προσωπικότητα

Η ενότητα της προσωπικότητας στηρίζεται στο νόμο του αδιαίρετου της ανθρώπινης ύπαρξης

Αποδεχόμενοι το αδιαίρετο της ανθρώπινης ύπαρξης, την ενότητα και την ισοτιμία των πλευρών της προσωπικότητας επιβάλλεται να δεχτούμε την ενότητα και την ισοτιμία των μερών της αγωγής

Από το θεωρητικό διαχωρισμό της προσωπικότητας στο θεωρητικό διαχωρισμό της αγωγής

Ο θεωρητικός διαχωρισμός της προσωπικότητας πηγάζει από τη διαφορετική φύση των γνωρισμάτων που τη συνθέτουν και τους διαφορετικούς νόμους και κανόνες που ακολουθούν κατά το σχηματισμό και την ανάπτυξή τους.

Κάθε πλευρά της προσωπικότητας αναπτύσσεται με διαφορετικά μέσα και μεθόδους. Έτσι έχουμε ομαδοποίηση των μέσων και μεθόδων με κριτήριο την πλευρά της προσωπικότητας που επικυρίαρχα επηρεάζουν.

Διαπιστώσεις του Κ. Τσουκαλά για το εκπαιδευτικό σύστημα

- Το εκπαιδευτικό σύστημα είναι σχολικός μηχανισμός απόλυτα αναπαραγωγικός
- Παίζει ρόλο βασικού κρατικού ιδεολογικού μηχανισμού
- Επιδιώκει την εγχάραξη ενός ιδεολογικού μηνύματος στη συνείδηση των μαθητών
- Ο σχολικός μηχανισμός αναπαράγει το κοινωνικό σύστημα

Διαπιστώσεις του Χ. Νούτσου για το εκπαιδευτικό σύστημα

- Διαμέσου του σχολικού μηχανισμού ασκείται συγκεκριμένος κοινωνικός έλεγχος
- Αποσκοπεί στον αποκλεισμό της κριτικής αντιμετώπισης του παρόντος με την αναγωγή του παρελθόντος σε απόλυτη αξία
- Επιδιώκει το απαραβίαστο της υπάρχουσας τάξης πραγμάτων
- Το εκπαιδευτικό σύστημα περιορίζει τις πρωτοβουλίες του διδακτικού προσωπικού και των μαθητών σε κάθε απόπειρα τροποποίησης του υπάρχοντος προγράμματος

Διαπίστωση του Π. Πολυχρονόπουλου για το εκπαιδευτικό σύστημα

- Στην Ελλάδα η διαχείριση της δύναμης της γνώσης αποτελούσε πάντα μέσο κοινωνικού ελέγχου.

Διαπίστωση της Α. Φραγκουδάκη για το εκπαιδευτικό σύστημα

- Μέσα από τον εκπαιδευτικό μηχανισμό συντελείται ιδεολογικός πειθαναγκασμός
- Μέσα από το σχολικό μηχανισμό ασκείται παιδαγωγική βία.

Συμπέρασμα

Το εκπαιδευτικό σύστημα είναι αναπαραγωγικός μηχανισμός μέσα από τον οποίο το κράτος, που αποφασίζει για όλα, με τη διαμεσολάβηση του καθηγητή, επιχειρεί να «περάσει» ένα και μοναδικό ιδεολογικό μήνυμα προς το μαθητή.

Επομένως,

μέσα στο συγκεκριμένο «μηχανισμό», ο ρόλος του καθηγητή και του μαθητή είναι παθητικός.